

Gyászol iskolánk közössége

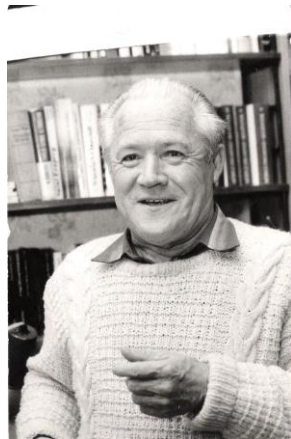
Mély fájdalommal tudatjuk, hogy iskolánk mindannyiunk által tisztelt és elismert tanára, **dr. Somogyi Sándor** életének 64. évében, súlyos betegség következtében január 8-án elhunyt. Munkáját számos szakmai kitüntetéssel ismerték el, de számára legfontosabb az volt, hogy mindenkivel megszerettesse és megértesse a fizika tantárgy összefüggéseit, felkészítse tanítványait az érettségire, felvételi vizsgára és különböző versenyekre. Ezzel az alázattal végezte mindennapi munkáját, aminek eredményeként számtalan tanítványát vették fel természettudományi, műszaki és orvosi pályákra, sokan értek el országos sikereket, és képviselték iskolánkat nemzetközi diákolimpián. Gondolkodásmódja, a tudásra való törekvése, precizitása, a munka szeretete, egész egyéniségének hatása kitörölhetetlenül ott marad diákjaiban. Kollégaként is mindig segítőkész volt, tapasztalatával és tudásával az iskola érdekeit szolgálta.

Emlékét megőrizzük.

Kulcsárné Kováts Mária angol-orosz szakos tanárként 1972 és 2008 között tanított a Révaiban. Közvetlen modora, személyes odafigyelése hamar népszerűvé tette a diákok körében, egy színfolt volt a tantestületben. Révaisok generációit tanította idegen nyelvekre és a célnyelvi kultúra szépségeire. Idegenvezetőként sokat utazott, és az összegyűjtött szemléltetőanyagokkal és személyes élményeinek megosztásával tette óráit még érdekesebbé egy olyan korban, amikor még nem volt nyitott a világ. Szaktanári tevékenysége mellett két osztályban volt osztályfőnök. A pályakezdő kollégákat gyakorlati tanácsokkal látta el, bárki fordulhatott hozzá segítségért, nála „véletlenül” volt minden. Mária - ahogy mindenki hívta - nemcsak tanított, hanem nevelt is.

Emlékét megőrizzük

Laci Bácsi emlékére

Nehéz helyzetben van a botcsinálta cikkíró, amikor e sorokat írja. Nem tudja ugyanis, hogy hogyan kezdje. Ezért inkább maradjon a szomorú tény: 2015. január 2-án elhunyt Stéger László testnevelő tanár, mindnyájunk szeretett és tisztelt Laci Bácsija.

A szintén a Révaiban tanító lányával, Zakariásné Stéger

Ildivel való folyamatos kapcsolat tartás során már korábban értesültem gyógyíthatatlan betegségéről és azzal is tisztában voltunk, hogy sajnos az idő is egyre fogy, mégis megrázott a hír, mert akkor tudatosodott bennem, hogy valami végérvényesen véget ért az én életemben is.

Ezután már nem lesz módom az évenkénti hazalátogatásaim során elbeszélgetni a Tanár Úrral. Felidézni a kézilabda országos középiskolás bajnokságainkat (1974 és 1975), jó és kevésbé jó alakításainkat a pályán, a sport, testnevelés és ifjúság helyzetét. Nem tudom már megköszönni azt, hogy a Tanár Úr révén és ajánlásával lehettem NB I-es játékos és utánpótlás válogatott.

Laci Bácsi edzői munkásságát országos felnőtt női kézilabda bajnokságok, szinte rendszeres középiskolai fiú bajnoki címek és válogatott sportolók fémjelzik.

Dr Várnai György emlékére

Miután 1950-ben tanítani kezdett abban az iskolában, ahol maga is diák volt, nagy lelkesedéssel vetette bele magát a munkába. Minden újdonság érdekelte és amit lehetett meg is valósított- amivel érdekesebbé, vonzóbbá tehetette a kémiaórákat. Kísérletezéssel, kísérleteztetéssel, a tudomány új eredményeinek ismertetésével igyekezett a gyerekek érdeklődését felkelteni és sokak figyelmét ráirányítani a kémia, a vegyészet szépségeire.

Egy idő után már nemcsak saját iskolájában folyt ez a tevékenysége, hanem a megyében tanító tanárokat is segítette ebben, mint Győr-Sopron megyei kémia szakfelügyelő. Sok okos ötlettel, tanáccsal támogatta munkájukat. Később már az egész ország kémiát tanító kollégái is profitálhattak tudásából, hisz a Magyar Kémikusok Egyesületében- országos és megyei szinten- szervezett szakmai és módszertani foglalkozásokat neves előadók részvételével.

De ami véleményem szerint talán meg fontosabb: generációk sokaságával szeretettette meg a sportot, a mozgást, a győzelmek ízet. Számára nem volt ügyetlen gyerek, még a sutábbak számára is talált valamilyen gyakorlatot, mozgást, mert Ő igazan tudta: “Mens sana in corpore sano” – ép testben ép lélek.

Két lánya is követte Őt a testnevelői pályán – ma mindketten a Révai testnevelő tanárai. Ildivel volt alkalmam többször találkozni az utóbbi években és emlékszem arra, amit Laci Bácsi sírjánál mondott a március 1-i győri látogatásom alkalmával: “Tudod, Zoli, belőlem semmi nem lett volna, ha nincs az Apám, mert Ő csinált belőlem testnevelő tanárt, Ő adott tanácsot, kritizált es javított – es dicsért.”

Eszembe jut, hogy hány NB I-es játékos, válogatott sportolót fedezett fel és nevelt Magyarországnak. Laci Bácsi számára azonban nem ért véget a kapcsolat a tanítványokkal az érettségi után sem. Szerzteágazó kapcsolatai révén diákok sorát segítette a továbbtanulási szándékaik megvalósításában. Így lettem jómagam is állatorvos, de későbbi pedagógusok, mérnökök, orvosok is sokat köszönhetnek a Tanár Úr támogatásának.

Sajnos az idő felettünk is eljár, idén júniusban lesz a 40. érettségi találkozónk. Ilyen alkalmakkor felkeressük elhunyt tanáraink sírját. Az évek multával egyre hosszabb lesz a temetői látogatás és egyre kevesebb tanárunkat láthatjuk személyesen.

Most lesz az első alkalom, hogy meglátogatjuk a Kálvária templom kriptáját, hogy lerójuk kegyeletünket volt testnevelő tanárunk, Laci Bácsi sírjánál.

Tisztelt Tanár Úr, nyugodjon békében.

Dr. Peöcz István állatorvos
Sheffield, 2015. március 8.

De igazán a gyerekek érdekelték! Azért, hogy a középiskolás évek elején is összemérhessék tudásukat az érdeklődők, először 1969 tavaszán szervezett Győrben a Révai Miklós Gimnázium kémia szakos tanárainak közreműködésével „Dunántúli Ifjú Kémikusok Versenye”-t. Ez a verseny egyre népszerűbb lett és nemsokára országossá terebélyesedett, ma is működik: ez az „Irinyi János Középiskolai Kémiaverseny”.

A versenyztetés következménye lett, hogy a kollégák egyre inkább igényelték a versennyel kapcsolatos tájékoztatást, segítséget kértek az arra való felkészítéshez (pl. feladatok). Így született meg dr. Várnai György szerkesztésével a „Kémiaversenyzők Híradója” című kiadvány, ami később átalakult „Középiskolai Kémiai Lapok”-ká, s mint látható ma is él.

Gyuri nyugodjál békében. Emlékedet szívünkben megőrizzük!

Dubraviczky Dénesné